

prav je postavno in redno vse; tako so požrli en glas. Drugi pride z a - s e voliti, ga niso pustili, češ, mora imeti pooblastilo!! — (požrli drugi glas). Tretji pride z njimi voliti, so ga pustili, čeprav je bil pravi volilec na Pohorju drevje podiral in voliti so pustili zanj njegovega starega očeta. Hoški rihtar Tone Vernik se je prithotapil z svojimi pristaši napisanim volilnim listom k nemu naših in ga pregovarjal s tem listom voliti. Če je ta to storil, potem sta zadnja dva glasova za črnuhovo stranko se iznesla. Torej štiri glasovi! Izkaznice so se pripisale tako pozno, da več volilcev ni utegnilo k volitvi priti. Pa to se je čisto „zufällig“ zgodilo le pri naših volilcih. Da, tajnik in učitelj Radovan Mejovšek ima pač prehudo dela, je pa zastavljal z razposiljatvo. Skoda! Volilec tudi naše stranke so se legitimacije s črnimi kandidati predpisano oz. že napisano pripisale. Naravnost nasilstvo! Radi tega je eden naših razplašil se nad tem tako, da sploh ni prišel voliti v II. v. od. in ta glas je njim na prid v „zmago.“ Toličič-a, ki je moral iti prešiča zaklat, so pustili čisto hladnokrvno in „visokodušno“ voliti pol ure pred začetkom predpisane ure. Ta štimica jim je pripomogla do zmage v I. v. od. Eden naših pride voliti. Predno ko stopi v sobo, ga ustavi majhna ženica velikega rihtarja Pivole, da naj pokaže, kako bo volil, koga ima napisanega in in če bo ž njimi volil. Ker se mož ni uklonil, je gospa rihterica takoj mu diktirala njegov dolg 30 gold. v osmih dneh odplačati. Dolgonozi g. Gsellmann iz Spodnje Hoče, kateri je še na dan volitve na vse zgodaj letal po Privoli agitirati, je pa pri Lebeju (rihtar je obenem oštr) plačal svojim pristašem 12 litrov vina. Da kaplana Hoška nista manjkala, je razumevno. G. Pollak, kaplan jo je pobrisal v rihtarsko kuhinjo in tam so se imeli prav dobro vsi okrog njega. Kaj porečeš z daj k našim volitvam, „Štajerc“, ha? Mi smo seveda vložili ugovor zoper te-le volitve, a radovedni smo še, če se bo državni pravdnik tudi interesiral za — nje. Rrrrzg.

Rogoza. Pri nas imamo tudi volitve v občino. Doslej se živa duša ni brigala za naše volitve, za naše občinske zadeve. Sedaj je to drugače. Rogoški Schani je prišel čestokrat na občinsko tablo špegat, so-li volitveni listi že razloženi. Ko so vendar enkrat g. Schani dotično naznanilo najšli, ajo po kaplana v Hoče. Drugi dan so že bili pri volilnih listih: kaplan Pollak, Schani in njegov g. sinek Schani — Tone. Izpisali so, in kar drugi dan vložili dvanajst

reklamacij. Postopanje tako, kakor pri hoških volitvah. Svoje so vse vidli ali niso vidli, druge nevarneže pa le ven. No ja, reklamacijska komisija pa je razsodbo — ne boš Jakec kaše pihal, odklonila je in sedaj so črnuhi rekurirali. Stvar leži na razsodbo pri okrajnem glavarstvu. O tej reči svoječasno natančno poročamo. To pa jim že danes tiho v črno ušesce zašepčemo: „Ne boste jeter jedli, pri nas na Rogozi ne!“ Tega ne smemo pozabiti, da je g. rihtar šmilkaški tudi reklamacije porival. Kaj pa če izraste dolg nosok? Reci nam ljubi „Štajerc“, kaj ima neki kaplanček pri občinskih volitvah, posebno v tujih občinah iskati? Torej Ti tega ne veš? Mi tudi ne! Pa petletni sosedov Tinček je rekel, da neki — nič. Glej ga, glej, morebiti pa ima prav! Več v kratkem in pa še hecnega gradiva. Srečno!

Rimske toplice. Dne 5. januarja 1914 je imel uslužbenec Vincenc Deželak slovesni jubilej 40 letnega službovanja pri južni železnici v Rimskih Toplicah. Tedaj mu je tadi spoštovani gospod nadnačelnik Sadlokar od južne železnice iz Gradca podelil zlato medaljo. Tadi je dobil 100 K nagrade. Pa še več drugih višjih gospodov se je slavja udeležilo; tudi iz večih postaj južne železnice železniških čuvajev se je udeležilo; bilo nas je vseh skupaj 25 Mu čestitamo še mnogo let naprej njegovega zvestega službovanja!

Jurklošter. Lep profit si je naredil neki Alojz Polutnik, mlinar v Jurkloštru. Dandanes se težko spravi par kronic vkup, zlasti pri mlinu, ker so slaba leta in ni žita. Polutnik si misli: zdaj bodem dobil ceneje špeh in sicer 5 kil za 25 kron 30 v franko. Našel je v „Narodnem Listu“ inserat v prvi številki t. l. In ta se je opekeli; naroči si 5 kil špeha od Herskovits iz Ogerskega. Herskovits mu pošlje — smradljive puste govedine 1 in pol kile po povzetju za 6 kron; vagalo je sicer s korbo 4 kile 10 dek. Varuj se takih sleparjev in hodi rajši v domače trgovine, da vidiš, kaj dobiš; ne naročaj si od takih sleparjev, ki ti pošljejo mačko v žaklu!

Zobna kréma

KALODONT

Ustna voda 17

„Sveta Johanca“ pred sodiščem.

(Konec.)

Kar se tiče trditve, da mi je dala Urša Jereb 200 K za osumljenko, ni resnica. Za Uršo Jereb sem namreč hranil 200 K in nekega dne me je ona prosila, naj ta denar dvignem v hranilnici in ga dam osumljenki. Jaz pa tega nisem hotel storiti ter sem Urši Jereb izročil 200 K, češ, naj ta denar sama nese osumljenki, če ji ga hoče darovati. Urša Jereb je to tudi storila, osumljenka pa je prejem denarja odklonila, na kar mi je Urša Jereb ta denar hotela dati za cerkev. Jaz sem jo odvrnil, da se bo še premislila in ta denar še danes leži pri meni v blagajni za Uršo Jereb.

Za maše pa med tem časom, ko je bila osumljenka pri meni, sploh nisem hotel sprejeti kljub temu, da so mi ljudje večkrat denar ponujali za maše.

Kako da je osumljenka izvršila sleparijo, ne vem, kajti jaz niti nje, niti postelje nisem nikdar preiskal ter mi tudi ni znano, na kak način si je osumljenka preskrbovala kri.

Po mojem mnenju pa osumljenki ni šlo za to, da bi bila ljudem izvabljala denar, pač se mi pa zdi, da gre tu za slučaj hysterije. Kakor že navedeno, je osumljenka večkrat odklonila ponujani denar in tudi mene ni nikdar prosila

za denar. Jaz sem ji sicer večkrat, če je žla, dal kako-krono za hrano, morebiti vs skupaj 30 do 50 kron, tudi sem ji bil k stroj za nogavice plesti, za kar sem plačal K, vse to pa sem storil iz lastnega nagiba, da bi me zato prosila. Imela je tudi hrano stanovanje pri meni in mi je pokvarila precej posteljnine, toda visokosti te škode kakor ne morem povedati, kakor tudi ne za vam nobene odškodnine.

Pripomnim slednjič, da je osumljenka, sem pozneje izvedel, od neke gospe Stucin je imela vilo pod Rožnikom, baje dobila 100 denarja za maše in da je osumljenka od denarja tudi del izročila Salezijancem na kovniku.

Glede umazane vode, v kateri se je osumljenka ožemala na prvo roko krvavo Johancu posteljno perilo in Johancu sprajce sta izprali davi faroška kuharica Mar. Kimovec in rovska perica Neža Travn, da je bila tano zano krvava voda ljudem na razpolago in da se ljudje, posebno ženske kar topli za njo, to so vedeli tudi v župnišču in Johancu, je bila znana kot čudežno zdravilo za zunanjo in notranje bolezni kot mazilo in kot piv. Nekoč ko Travnove ni bilo cel dan doma, ljudje niso dobili vode, ji je zvečer reklancanica: Danes pa ni bilo nič „božjih lomov. Poudarjala pa je priča, da Vodičani niso kovali veliko te vode, pač pa so se trgali za tuji. Tako je kupila neka Marija Jeraj drugi liter. Napravljala si je s te vode obklane rebra, kamor jo je pobodel vol. En fra pa jo je dala nekemu Francetu Železn, ki si je mazal z njo koleno. Ko je predstojal, se je začela Johanca smejati. Dopravd.: In Vi se še smejite nato? Johancu Kaj se ne bom smejala, ko take neumnosti šejo. Neka druga ženska si je nabavila to za grlo. Ker pa je voda v grlu preveč smarj je vrgla proč. Neka Neža Flegar je kupila en maselj. Rabila jo je za oči in nogo. Ta priča tudi pove, da je rekel župnik pri zamaknjenju navzočim sledeče: „Vidite je telo, ki ponavlja Kristusovo trpljenje.“

Pri popoldanski obravnavi je vprašal predsednik Johanco najprej, če je res rekla, da Reki ljudje niso bili tako neumni, da bi se ševali za duše in kaj sta ji rekla dr. Dolše. Ušeničnik pri preiskavi v ljubljanski škofiji hanca je prvo vprašanje potrdila s pristavi, da je začela vedeževati in duše reševati re na Kranjskem, ker so jo ljudje sami v to pravili, na drugo pa je odvrnila, da ji je šak rekel, da si je nohte postrigla in zob in Ušeničnik pa ji je rekel, da je neumna žena. Nato je prebral predsednik še policijsko post in razna orožniška poročila. S tem je bilo ključeno dokazovanje.

Državni pravdnik

poudarja, da je cela zadeva sedaj popoln jasna. Stvar stoji v stiku z vero samo toliko kolikor se je Johanca posluževala vere v svojih goljušij. To delajo tudi špiritisti, ki hove kar citirajo, kar je ravno tak „švini ali pa še večji. Predvsem gre tu za veliko predrzno goljušijo. Obtoženka je hlinila za njenje, trpljenje Izveličarja in je razglašala občuje z dušami v vicah. Morda bo imela nekaj dobrega za posledico in to je, da postali ljudje bolj pametni. Kar so ljudje obtoženki (ali po njenem naročilu drugim) so dali samo zato, ker so ji verjeli. Glede čaja Goljarjeve so podani vsi znaki hudode poskušene goljušije. Drž. pravdnik predlaga sodbo v smislu obtožnice in zahteva z oziroma mladost, predrznost in posebno z oziroma veliko javno pohujšanje strogo kaznen brez milosti in

Zagovornik

je najpreje reagiral na predlog državnega pravdnika glede stroge obsodbe brez milosti in

Štedljivost
pri kuhanju

doseže le tista gospodinja, ki uporablja

MAGGI-JEVE kocke

(gotova goveja juha)

MAGGI po 5 vinarjev.

Vsaka kocka da, — če se jo polije s 1/4 litrom vrele vode, — 1 krožnik izvrstne goveje juhe, katera se tudi uporablja kot juha za kuhanje, za polivanje omak, zelenjav l. t. d.

Pri nakupu naj se pazi na ime MAGGI in na varstveno znamko

zvezdo s krizoem

Sirolin "Roche" olajša in odpravi prsne bolezni, kaselj, katar, influenco, astma.

Originalni zavoj à K 4.— se dobi v vseh apotekah.

udarjal, da je dana prilika za milostno sodbo in sicer prvič zaradi tega, ker je bila Johanca orožje v rokah drugih in drugič, ker je bila v velikih duševnih stiskah. Obtoženka ni izobražena rafinirana goljufica, marveč preprosto kmetško dekle, ki je živelo več let med samostanskimi zidovi in občevalo največ z duhovniki in redovnicami. Kako je prišla obtoženka do tega, da je tako sleparila? Dokazano je, da si tega sama ni izmislila, marveč, da jo je v to pripravila ženska, mater Josefa, ki ji je to pokazala in jo natančno poučila. Ideal obtoženke je bil, da bi bila preoblečena v redovnico, toda kakor hitro je začela na to delati, je padla ljudem v roke, ki so jo hoteli izrabljati v svojo korist. Zapustila je obtoženka ono usodno vilo na benediktinskem vrtu in hotela iti v drugo službo. Toda kapucini so bili tisti, ki jo niso pustili v drugo službo in so jo spravili v dom Marijinih devic, ki je tudi v samostanu. Pod njihovim vplivom je delala tam čudeže in Marijine device so jo vlačile kot svetnico po procesijah in drugod in jo zlorabljale v svoje lastne namene. Tisti gospodje, ki jo danes slabo sodijo, ki jo označujejo kot sleparko, delajo to izrecno pod vtiskom poznejših dogodkov. Očita se obtoženki, da je bila primorana iti na Kranjsko, da so ji postala tla na Reki prevročna, toda to ni res, ona je bila prisiljena priti na Kranjsko. Zgoraj omenjeni gospodje so tisti, ki so opozorili na to dekletko škofa Stadlerja in Jegliča in druge cerkvene dostojanstvenike. Stadler jo je obiskal in poslal jo je Jegliču, ki jo je tudi obiskal. In kljub temu, da je mislilo dekletko na te duhovnike, na te visoke dostojanstvenike, pod katerih posrednim vtiskom je živelo, se je vendar uprlo in hotelo prenehati s sleparijo. Župnik sam jo je poslal k škofu v preiskavo. Bila je obtoženka pri preiskavi v škofiji. Toda kljub temu je dobil župnik že 18. januarja od škofa pismo, s katerim mu je poslal Johanco. Prosila je Johanca tudi škofa, da naj se stvar ustavi, bila je osebno pri njemu, toda bilo je vse zaman. Škof ji je odgovoril, da sedaj ne more nič pomagati, ker se je že vse tako razneslo. Ljudje so drli k nji in dobičkarje je imelo dekletko malo. Vse je šlo drugam. Ljudi pa je vabil še bolj zunanji blesk visokih cerkvenih dostojanstvenikov in navzočnost župnika pri zamaknjenih. Očita se obtoženki rafiniranost! Kdo jo je naučil? Oni, ki jo je razkril, oni ji je prinesel preje v župnišče debele knjige, v katerih je bilo natančno popisano, kako so delale slične čudeže že razne svetnice. Obtoženka je sicer kriva, toda še večja krivda doleti one, ki so jo naučili in ki so to pustili. Zato prosim, da se to uvažuje in milostno sodi. Johanca prosim jokaje za milostno sodbo.

Sodba.

Po kratkem posvetovanju se je vrnil senat in predsednik je razglasil sodbo, s katero se spozna Johanca za krivo v zmislu obtožnice in se obsodi na 10 mesecev ječe. V kazen se ji vstaje preiskovalni zapor od 25. oktobra. S tem je bila tragedija končana, padel je zastor za sodniki, ljudje so se razšli in obsojeno žrtev so odpeljali med raznimi opazkami razhajajočih se poslušalcev v zapor.

Novice.

Ponesrečen parnik. Iz Bremena poročajo, da se je potopil med vožnjo na Islandijo parnik „Forelle“. Utonilo je 13 mož posadke.

Aretacija odvetnika. Na Dunaju so aretirali dvornega sodnega odvetnika dr. Roberta Glauberja, ki je poveril v škodo svojim klijentom 30.000 kron. Pritožbe in ovadbe proti dr. Glauberju so se pričele že l. 1911.

Umor v cerkvi. V cerkvi sv. Miklavža v Veroni je ustrelil med službo božjo neki neznanec iz samokresa. Po strelu so našli mrtvega v neki klopi 39 letnega trgovca Mariottija, ki je bil ustreljen v prsi. Zaprl so takoj cerkev in uvedli preiskavo, ki pa je ostala brezuspešna. Mariotti je brzkone žrtev osebnega maščevanja.

Medved napadel vojaka. Med predstavo v nekem cirkusu v Lincju je preskočil velik medved ograjo in pobegnil na prosto. V neki ozki ulici je naletel na infanterista Mayerhoferja, katerega je napadel in ga smrtno nevarno poškodoval. Vojaka so odpeljali v vojašnico. Medveda je ujel nato krotilec in ga je pripeljal nazaj v cirkus.

Eksplodija v tovarni za dinamit. Eksplodija v Nobelovi tovarni za dinamit v Ardeēju je povzročila ogromno škodo in zahtevala več človeških žrtev. Kako je nastala eksplozija, ni znano in se bržkone tudi ne bo moglo dognati. Vse stavbe tovarne so skoraj popolnoma porušene. V tovarni je bilo takrat okrog 300 delavcev, ki so vsi več ali manj težko ranjeni. Ranjence so prepeljali s posebnim vlakom v bolnišnico. Med vožnjo je umrl 8 delavcev, koliko pa je še mrtvih pod razvalinami, še ni znano.

Iz Spodnje-Štajerskega.

V Sevnici je menda najhujši nasprotnik narodnostnega miru neki Janez Burger, prodajalec v glavni tobakarni. Možakar se n. pr. grozovito jezi, ako zahteva kdo nemške poštno nakaznice. Pred kratkim je hotel nekega dekleta zaradi tega celo vun vreči. Treba bo, da pove oblast temu zagrižencu prav odločno, da živimo v Avstriji in ne na Srbskem.

Tihotapec. V poštnem uradu Brežice so aretirali hrvatskega trgovskega pomočnika Štefana Lovokovića, ki je vtihotapljal bosno-hercegovskega tobaka za 15 kil.

Imenovan je bil v Slov. Bistrici stražmojster Jakob Šinko za komandanta orožniške postaje. **Sejem v Slov. Bistrici,** ki se je vršil 24. februarja, imel je ta-le uspeh: prignalo se je 608 glav govede in 4 konji. Zunanji živino-tržci so jako radi kupovali.

Iz Koroškega.

Globalnica. Piše se nam: Sprejmi tudi iz Globalnice dopis. Pri nas uganjajo klerikalci ravno to, kar predbacivajo naprednjakom. Na pust imeli so v „Narodnem domu“ godce; dovolj podučeni v ljubezni skoz klerikalne igre in goreči niso slišali zvona, ki je naznanjal sv. postni čas; plesali so do 3. ure zjutraj. Gosp. župnik, kaj rečete k temu? Molčite?! Seveda je za molčati; kar se godi v „Narodnem domu“, je vse „Bogu v čast“, če ne v izveličanje duš; če bi se to godilo v kaki napredni gostilni, gorje plesalcem! vzame vse hudič, gostilničarja pa „pravica“ v roke. Ali v „Narodnem domu“, kjer vlada politični duhovnik, in vladar občine, je vse dovoljeno. O izvišena naša sv. Vera, čeprav na skalo zidana, so vendar grozni taki udarci zate! Morebit da primore ta dopis, da tudi v tem dobimo enkrat poduk raz prižnice, ker tudi to ni v zmislu pastirskega lista mil. gosp. škofa! En „brezverec“ ali sovražnik takih prestopkov.

V konkurz je prišel trgovec Franc Aicher v Radensheimu.

Sejem v Celvcu. Vsled novega sejemskega reda se vrši letošnji pomladni sejem (Johannimarkt) že na prvi pondeljek v mesecu aprilu, to je torej dne 6. aprila.

Čarobnih moči se nimamo samo v basni. Mali hitri čarobni močiji stojijo vsaki gospodini na razpolago, katere si nakupi dra. Oetker prašek za pečivo. Pripravi ima potem le še na Oetker-zavojih predpisane dodatke za najfinjšo pečivo in žrtvovati četrte ure mešanja. V nadaljni pol uri zamore najlepšo pogačo, najtnejša močnatna jedila na mizo prinesiti. Kajti dra. Oetker prašek za pečivo napravi „vzbujanje“ testa nepotrebnim. Vsako testo, ki se ga s njim napravi, je takoj gotov za peči. In vsako testo, ki se pripravi po Oetkerjevih receptih, daje rahlo, dobro redilno močnatno jed. Zato rabijo pametne gospodine le prašek za pečivo z znamkom blaga „Svila glava“; ta je najboljši. 921

Pomanjkanje delavnih moči.

Da se resnica prav spozna, Je treba čuti dva zvona.

Najprej se moram zavarovati, da ne bi kdo mislil, da sem sovražnik kmeta. Rad bi videl, da bi vsi ljubili tega trpinca kakor ga jaz, potem bi se mu ne godilo slabo; da ga ljubim, to upam tudi dokazati.

Vsakdo rad zvali krivdo na druge, ako se mu slabo godi. To je tudi resnica pri pomanjkanju delavcev; raznovrstni činitelji so krivi, kar se je že na dolgo in široko razpravljalo. Poizkusimo poiskati krivdo pri sebi. Vzajem našo občino.

1. Niti z mezinem ni ganil ta posestnik, da bi bil ostal njegov svak doma, ko je prišel od vojakov; vzela ga je tovarna.

2. Najstarejšega so dali proč v nek neznan stan in še najmanj enega sina nameravajo dati za rokodelca; posestvo pa veliko.

3. Gospodar bolehen. Več sinov je v tovarni. Enega sina je odločil, da čaka na goste v klaverni gostilni. Najmlajši pa je razposajen in bo najbrž hodil svoja pota, ker ni nobenega, da bi mu vcepil veselje do poljedelstva. Tedaj gospodarstvo brez delavca, čeprav je sinov več ko dovolj.

4. Ta posestnik bi rad imel pastarico, pa samo ob paši; po zimi naj bi šla k svoji teti.

5. Oče umrl. Zapustil dobro premoženje, a skrbel ni, da bi se sinova poprijela dela. Vse sta zapravila.

6. Veliko premoženje. Hlapcev ima ta gospodar, kolikor hoče, ker ravna dobro z njimi, a sam je vdan lovu in ne nadzira del; zato bo kmalu na cedilu.

7. Gospodar godec, in s tem je povedano vse.

8. Gospodar — pijanec. Kdo pojde k zadolženemu človeku v dnuino?!

9. Sam gospodar je poskrbel, da je dobil njegov svak (kteri bi moral sicer pri njem delati) bolj „časno“ službo. Da, vsakdo se rad požuri, da svojci pridejo v boljši stan. Od te družine je tudi nekdo v rudokopu na Koroškem.

10. Mati sili na vse kriplje, da bi dala najstarejšo hčer za šiviljo, čeprav mora rabiti tuje ženske, da ji krajevo i. t. d.

11. Ni ga delavca, pa ga ni. Za gospodarja pa se zdi delo pretežavno, zato je začel z lesotrštvom. — Najbrž se bo kmalu stržil.

12. Dela na mernike, vendar morajo skrbeti nekatere hčere za svojo in drugih obleko.

13. Ta jo je že zavozil z žganjem.

14. Ta ima dosti zemljišča, a se rajši peča s tesarstvom — mu več nese.

15. Bratov ima več. Pustil jih je, da so odšli po svetu. Ob času žetve in drugih del se lovi za žive in mrtve, da spravi vkup nekaj kočarjev in kočaric.

16. Isto.

17. Ko sta bila še sinova mlada, ju je silil oče na vse pretege, da bi šla študirat. To ju ni veselilo in zdaj sta močna opora kmetiji.

18. Skoro vsi sinovi so se učili samouk kakega rokodelstva, ker jim je bilo kmetijstvo pretežavno. Zdaj ne umejo niti kmetijstva, niti rokodelstva. Komaj čakajo kakega praznika ali semnja, da gredo pomagat streč gostom.

19. Hlapcev dosti — a vsi niso za enega. Kdo bo pa šel služiti v to hišo, ako se kaj upa. Pred časom so zapodili starega hlapca. Sprejel ga je sosed, ker ni vedel, da je bolan. Pri tem je ležal doigo v hlevu, dokler se niso naveličali mu nositi jedi. Zbajejo ga na voz in hajdi v bolnišnico. Na poti je umrl.

20. Bogataš bi se lahko usmilil brata cerkovnika in en delavec bi bil več pri domu.

21. Velika bogatija in precej ljudi, a pravega delavca se zamore privabiti s primerno hrano.

22. Tašča in njeni dve hčeri morajo biti v koči, ker jih gospodinja ne more trpeti. Te tri moči bi večkrat zadostovale pri tem posestvu.

23. V poletnem času — š, žel — na zimo mora proč uboga para. Kdo se na poletje vrne?!

24. Sin je prišel od vojakov. Hoče k orožnikom. Oče ga ne zadržuje. Narobe! Še veseli ga, da bo njegov sin kdaj „gospod“.

25. Težka dela za očeta niso — je premehužen;

Špecialiteta med kavinimi pijačami je Kathreinerjeva Kneippova sladna kava.

Kathreinerjeva se napravila iz najboljšega slada in ima spričo tega veliko redline moč ob popolni neškodljivosti. S slovitim Kathreinerjevim načinom dobi Kathreinerjeva okus in vonjavo znate kave.

Pristna se dobiva povsod v zaprtih izvornih zavojih s sliko župnika Kneippa.